Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26351
Copyright: Admont, Benediktinerstift

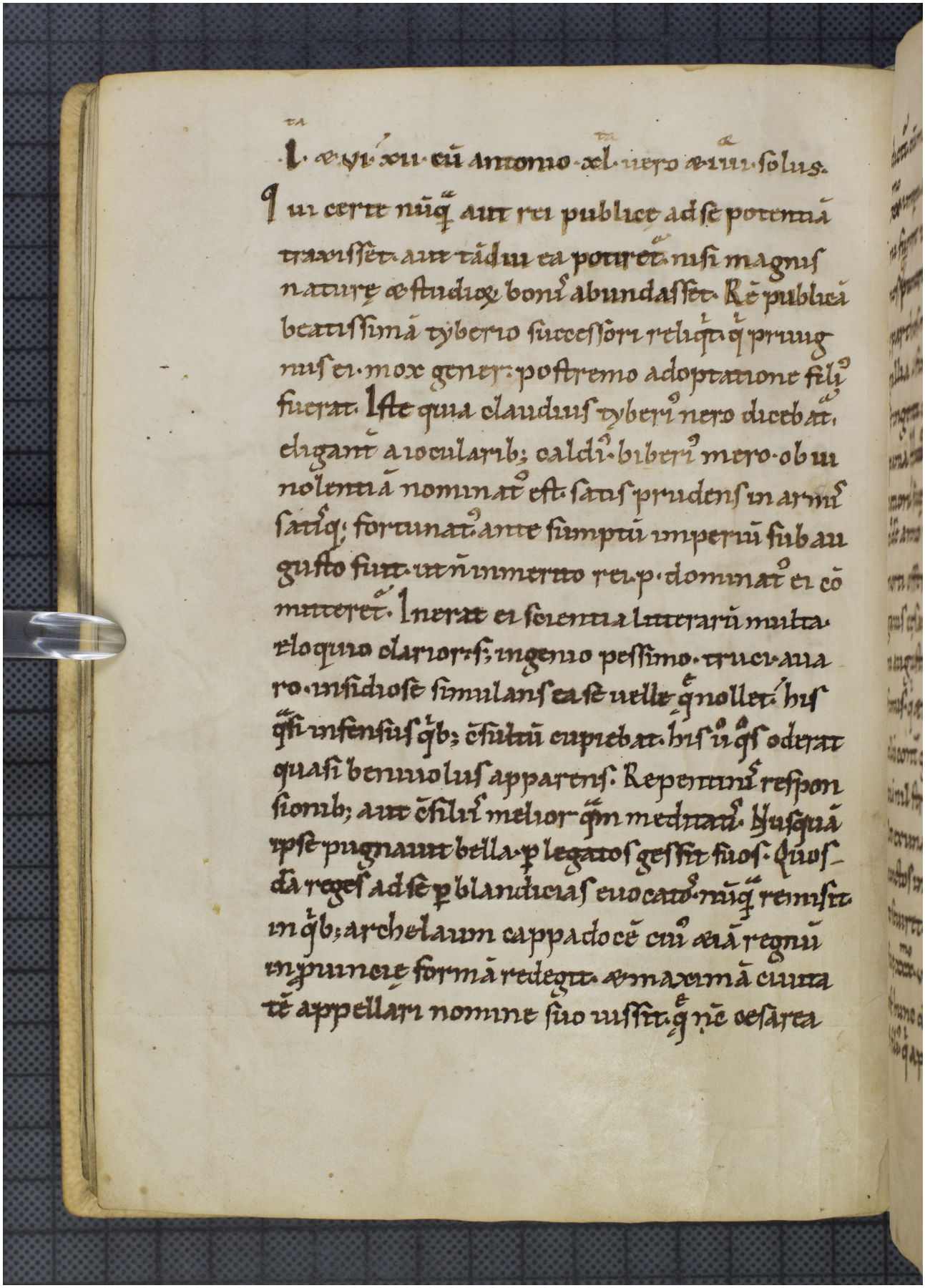

I. Æ. VI. XII. cū antonio. Æl. uero Æ. IIII. solus.
Qui certe nūq̄ aut rei publicæ ad se potentiā
transisset. aut tādiu ea potiret. nisi magnis
naturæ & studiis bonis abundasset. Rē publicā
beatissimā tyberio successori reliquit q̄ priuig
nus ei. mox gener. postremo adoptatione filius
fuerat. Iste quia claudius tyberius nero dicebat.
elegantē a iocularib; caldius biberius mero. ob ui
nolentiā nominatus est. satis prudens in armis
satisq; fortunatus ante sumptū imperiū sub au
gusto fuit. ut nūnnemo rei p. dominatū ei cō
mitteret. Inerat ei scientia litterarū multa.
eloquio clarior. sed; ingenio pessimo. truci. ama
ro. insidiose simulans ea se uelle q̄ nollet. his
q̄si infensius q̄b; cōsultū cupiebat. his ūq̄s oderat
quasi benuolus apparens. Repentinis respon
sionib; aut cōsiliis melior q̄m meditatus. Usquā
ipse pugnauit bella. p legatos gessit suos. Quos
dā reges ad se p blandicias euocatos. nūq̄ remisit
in q̄b; archelaum cappadocē cui ea regnū
in pruincie formā redegit. & maximā ciuita
tē appellari nomine suo uisum. q̄ nūc cesarea